

самитѣ качества на народа, съ неговата голѣма поквара и неговата неподготвеностъ или неспособностъ за обществено устройство. Освобождението, намѣсто да подтикне къмъ граждански напредъкъ и икономическо подобрене, е върнало живота и нравитѣ доста назадъ. Въ дължкия си трактатъ върху брака, писанъ презъ 1843 г., въ главата за „нравитѣ на новото отечество“, Селимински се спира и на Атина, за да характеризира населението ѝ откъмъ най-неблагоприятна страна. Нанасяйки багритѣ все въ тъмно, той подлавя сякашъ току-що цитираното писмо до Антонъ Иванова, за да пише: „Какво удоволствие може да възбуди толкова прочутата Атина, когато тя е срѣдище на крайна, въ висша степенъ безнравственостъ? Лъжата, кражбата, клеветата, измамата, убийството, самохвалството, омразата и зломислието сж отличителни черти на жителитѣ. Кой може да благоденствува или донегде да се задоволи въ подобно общество, когато всѣки мигъ му се даватъ безбройни поводи за негодувание до смъртъ? Тукъ, въ триминутно вземане-даване съ атинянина, трѣбва непременно да участвува лъжата, кражбата или измамата, а при по-дълго сношение излиза на лице веднага и самохвалството му, поради което не се намира до сега преселникъ, който да не се разкайва за преселването си. Това най-явно се вижда отъ вестниците и списанията тукъ. Такава е, прочее, Атина; другитѣ градове пъкъ иматъ други зли страни“.

Колко далечъ е тукъ Селимински отъ настроенята и впечатленията на първитѣ си дни въ Атина, презъ 1840 г., когато паметници на изкуството, древна мъдростъ, съвременъ националенъ подѣемъ и свидетелства за велико родолюбие сж го хвърлили въ екстазъ! Трѣбвало е, обаче, да престои известно време и да изучи по-отблизу хората и работитѣ, за да усвои другъ погледъ и друго мнение. Разочарованието му отъ демократическа Гърция го кара да забрави великото минало и да вижда само неджитѣ на народъ и общество, за които той не ще намѣри оправданието на историка и снизхождението на мъдреца, познали човѣшкитѣ слабости и общественитѣ и държавни превратности. Едничкото, което още ще го занимава всрѣдъ тази политическа галиматия и безутешна нравствена поквара, сж изгодитѣ за собствения му народъ отъ новия конституционенъ режимъ въ Гърция.